Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

26. aprill 2017 *

Eelotsusetaotlus — Intellektuaal- ja tööstusomand — Direktiiv 2001/29/EÜ — Autoriõiguse ja autoriõigusega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamine — Artikli 3 lõige 1 — Üldsusele edastamine — Mõiste — Meediamängija müük — Lisad (*add-ons*) — Teoste avaldamine õiguste omajate loata — Ligipääs voogedastuse (*streaming*) veebisaitidele — Artikli 5 lõiked 1 ja 5 — Reprodutseerimisõigus — Erandid ja piirangud — Seaduspärane kasutamine

Kohtuasjas C-527/15,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Rechtbank Midden-Nederland'i (Midden-Nederland'i kohus, Madalmaad) 30. septembri 2015. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 5. oktoobril 2015, menetluses

Stichting Brein

versus

Jack Frederik Wullems, kes tegutseb ka nime „Filmspeler" all,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president M. Ilešič (ettekandja), Euroopa Kohtu president K. Lenaerts teise koja kohtuniku ülesannetes, kohtunikud A. Prechal, C. Toader ja E. Jarašiūnas,

kohtujurist: M. Campos Sánchez-Bordona,

kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira,

arvestades kirjalikus menetluses ja 29. septembri 2016. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

— Stichting Brein, esindajad: *advocaat* M. D. Visser ja *advocaat* P. de Leeuwe,

— J. F. Wullems, kes tegutseb ka nime „Filmspeler" all, esindajad: *advocaat* J. van Groenendaal, *advocaat* D. Stols ja *advocaat* F. Blokhuis,

— Hispaania valitsus, esindaja: V. Ester Casas,

— Prantsuse valitsus, esindajad: D. Colas ja D. Segoin,

— Itaalia valitsus, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* P. Gentili,

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

— Portugali valitsus, esindajad: L. Inez Fernandes, T. Rendas ja M. Figueiredo,

— Euroopa Komisjon, esindajad: J. Samnadda, T. Scharf ja F. Wilman,

olles 8. detsembri 2016. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab seda, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT 2001, L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230) artikli 3 lõiget 1 ning artikli 5 lõikeid 1 ja 5.

2 Taotlus esitati autoriõiguse omajate huve kaitsva sihtasutuse Stichting Brein ja Jack Frederik Wullemsi vahelises kohtuvaidluses selle üle, et viimane müüs meediamängijat, mis võimaldab autoriõigusega kaitstud teostega tutvuda vabalt, ilma autoriõiguse omajate loata.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Direktiivi 2001/29 põhjendustes 9, 10, 23, 27 ja 33 on märgitud:

„(9) Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste ühtlustamise aluseks peab olema kõrgetasemeline kaitse, sest nimetatud õigused on olulised intellektuaalse loomingu seisukohalt. Nende kaitse aitab tagada loovuse säilimise ja arengu autorite, esitajate, tootjate, tarbijate, kultuuri, tööstuse ja laiema üldsuse huvides. Intellektuaalomand on seetõttu tunnistatud omandi lahutamatuks osaks.

(10) Jätkamaks oma loome- ja kunstilist tegevust, peavad autorid ja esitajad saama oma töö kasutamise eest nõuetekohast tasu, samasugust tasu peavad saama tootjad, et neil oleks võimalik nimetatud tegevust rahastada. Fonogrammide, filmide, multimeediatoodete ning tellitavate teenuste laadsete teenuste pakkumiseks on tarvis märkimisväärseid investeeringuid. Intellektuaalomandi õiguste piisav õiguskaitse on vajalik, et tagada nimetatud tasu kättesaamine ning võimaldada kindlustada nendele investeeringutele rahuldav kasum.

[…]

(23) Käesolev direktiiv peaks täiendavalt ühtlustama autoriõigusi teoste üldsusele edastamiseks. Seda õigust tuleb käsitada laiemas mõttes, et hõlmata edastamist ka üldsusele, kes ei viibi paigas, kus teost esitatakse. Nimetatud õigus peaks hõlmama teose igasugust edastamist või vahendamist üldsusele kaabli või kaablita vahendite, kaasa arvatud ringhäälingu kaudu. See õigus ei peaks hõlmama muid tegevusi.

[…]

(27) Üksnes füüsiliste abivahendite pakkumist, mis võimaldavad edastada või edastavad, ei käsitata käesoleva direktiivi kohaldamisel edastamisena.

[…]

(33) Reprodutseerimise ainuõiguse osas tuleks teha erand teatavate ajutise reprodutseerimise toimingute suhtes, mille puhul on tegemist tehnilise protsessi lahutamatuks ning oluliseks osaks oleva siirdamiseks vajaliku või juhusliku reproduktsiooniga ning mida tehakse üksnes selleks, et võimaldada kas tõhus vahendajapoolne edastamine kolmandate isikute vahelises võrgus või selleks, et valmistatavat teost või muud objekti õiguspäraselt kasutada. Kõnealustel reprodutseerimistoimingutel ei tohiks olla eraldi majanduslikku väärtust. Kui need tingimused on täidetud, peaks erand hõlmama toiminguid, mis võimaldavad sirvida [*browsing*], või vahemällu salvestada [*caching*], kaasa arvatud toimingud, mis võimaldavad edastussüsteemidel tõhusalt toimida, tingimusel, et vahendaja ei muuda infot ega takista tööstuses laialdaselt tunnustatud ja kasutatava tehnoloogia õiguspärast kasutamist andmete saamiseks info kasutamise kohta. Kasutust tuleb käsitada õiguspärasena, kui selleks on loa andnud õiguste valdaja või kui seadused seda ei piira.“

4 Direktiivi 2001/29 artikkel 2 „Reprodutseerimisõigus“ on sõnastatud järgmiselt:

„Liikmesriigid näevad ette, et ainuõigus lubada või keelata otsest või kaudset ajutist või alalist reprodutseerimist mis tahes viisil või vormis, osaliselt või täielikult, on:

a) autoritel nende teoste suhtes;

b) esitajatel nende esituste salvestiste suhtes;

c) fonogrammitootjatel nende fonogrammide suhtes;

d) filmide esmasalvestiste tootjatel nende filmide originaali ja koopiate suhtes;

e) ringhäälinguorganisatsioonidel nende kaabel- või kaablita sidevahendite, sh kaabli või satelliidi kaudu edastatavate saadete salvestiste suhtes.“

5 Direktiivi artikkel 3 „Õigus teoseid üldsusele edastada ja muid objekte üldsusele kättesaadavaks teha“ sätestab:

„1. Liikmesriigid näevad ette, et autoritel on ainuõigus lubada või keelata oma teoste edastamist üldsusele kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu, sh nende teoste sellisel viisil kättesaadavaks tegemist, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal.

2. Liikmesriigid näevad ette, et ainuõigus lubada või keelata üldsusele kättesaadavaks tegemist kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu nii, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal, on:

a) esitajatel nende esituste salvestiste suhtes;

b) fonogrammitootjatel nende fonogrammide suhtes;

c) filmide esmasalvestiste tootjatel nende filmide originaali ja koopiate suhtes;

d) ringhäälinguorganisatsioonidel nende kaabel- või kaablita sidevahendite, sh kaabli või satelliidi kaudu edastatavate saadete salvestiste suhtes.

3. Käesoleva artikli kohase üldsusele edastamise ja üldsusele kättesaadavaks tegemise toiminguga seoses ei lõpe lõigetes 1 ja 2 nimetatud õigused.“

6 Viidatud direktiivi artikli 5 lõigetes 1 ja 5 on sätestatud:

„1. Artiklis 2 osutatud ajutine reprodutseerimine, mis on vajalik siirdamiseks või toimub juhuslikult, mis on tehnilise protsessi lahutamatu ja oluline osa ning mille eesmärk on teha võimalikuks teose või muu objekti:

a) edastamine vahendaja võrgu kaudu kolmandatele isikutele või

b) seaduspärane kasutamine

ning millel puudub iseseisev majanduslik tähtsus, ei kuulu artiklis 2 sätestatud reprodutseerimisõiguse alla.

[…]

5. Lõigete 1, 2, 3 ja 4 kohaseid erandeid ja piiranguid kohaldatakse üksnes teatavatel erijuhtudel, mis ei ole vastuolus teose või muu objekti tavapärase kasutusega ning ei mõjuta põhjendamatult õiguste valdaja õiguspäraseid huve.“

Madalmaade õigus

7 Madalmaade autoriõiguse seaduse (Auteurswet; edaspidi „autoriõiguse seadus“) artiklis 1 on sätestatud:

„Autoriõigus on kirjandus-, teadus- või kunstiteose autori või tema õigusjärglase ainuõigus teost edastada või reprodutseerida, arvestades seaduses sätestatud piiranguid.“

8 Autoriõiguse seaduse artikkel 12 on sõnastatud järgmiselt:

„1. Kirjandus-, teadus- või kunstiteose edastamise all tuleb mõista eelkõige:

1°. teose täieliku või osalise reproduktsiooni edastamist;

[…]“.

9 Selle seaduse artikkel 13a näeb ette:

„Kirjandus-, teadus- või kunstiteose reprodutseerimise alla ei kuulu ajutine juhuslik või täiendav reprodutseerimine, mis toimub tehnilise protsessi lahutamatu ja olulise osana ning mille ainus eesmärk on teha võimalikuks teose:

a) edastamine vahendaja võrgu kaudu kolmandatele isikutele või

b) seaduspärane kasutamine

ning millel puudub iseseisev majanduslik tähtsus.“

10 Autoriõigusega kaasnevate õiguste seaduse (Wet op de Naburige Rechten, edaspidi „autoriõigusega kaasnevate õiguste seadus“) artiklis 2 on sätestatud:

„1. Esitajal on ainuõigus anda luba ühe või mitme järgmise toimingu tegemiseks:

[…]

d. esituse või esituse salvestise või koopia eetrisse andmine, taasedastamine, üldsusele kättesaadavaks tegemine või muul viisil edastamine;

[…]“.

11 Autoriõigusega kaasnevate õiguste seaduse artiklis 6 on ette nähtud:

„1. Fonogrammitootjatel on ainuõigus anda luba järgmiste toimingute tegemiseks:

[…]

c. tema toodetud fonogrammi või selle koopia eetrisse andmine, taasedastamine, üldsusele kättesaadavaks tegemine või muul viisil edastamine.

[…]“.

12 Autoriõigusega kaasnevate õiguste seaduse artikkel 7a on sõnastatud järgmiselt:

„1. Filmi esmasalvestise tootjal on ainuõigus anda luba järgmiste toimingute tegemiseks:

[…]

c. tema toodetud esmasalvestise või selle koopia üldsusele kättesaadavaks tegemine.

[…]“.

13 Autoriõigusega kaasnevate õiguste seaduse artiklis 8 on sätestatud:

„Ringhäälinguettevõtjal on ainuõigus anda luba ühe või mitme järgmise toimingu tegemiseks:

[…]

e. saadete salvestiste või nende koopiate üldsusele kättesaadavaks tegemine või muul viisil edastamine, olenemata seejuures kasutatud tehnilistest abivahenditest […]“.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

14 Stichting Brein on autoriõiguse omajate huve kaitsev Madalmaade sihtasutus.

15 J. F. Wullems pakub mitme veebisaidi, sealhulgas oma veebisaidi www.filmspeler.nl kaudu üldsusele müügiks meediamängija eri mudeleid. Meediamängija, mida müüakse nime „filmspeler“ all, on välisseade, mis toimib vahenduslülina visuaalsete ja/või auditiivsete andmete ning teleekraani vahel.

16 J. F. Wullems installeeris seadmesse avatud lähtekoodiga tarkvara, millega saab käivitada faile kasutajaliideses, mida on kerge kasutada struktureeritud menüü abil, ning lisas tarkvara kasutajaliidesesse ka lisad, see tähendab kolmandate isikute poolt välja töötatud ja internetist kättesaadavad muutmata kujul tarkvarafailid, millest osa suunab konkreetselt veebisaitidele, millel on kaitstud teosed tehtud internetikasutajatele kättesaadavaks ilma autoriõiguse omajate loata.

17 Liidesed sisaldavad hüperlinke, mis juhul, kui need kõnesoleva meediamängija puldi abil aktiveeritakse, suunavad edasi kolmandate isikute hallatavatele voogedastuse veebisaitidele, millest osal saab digitaalse sisuga tutvuda autoriõiguse omajate loaga ja osal ilma nende loata. Täpsemalt on lisade eesmärk ammutada voogedastuse veebisaidilt soovitud sisu ja käivitada see üksnes ühe klõpsuga J. F. Wullemsi müüdavas meediamängijas, mis on ühendatud teleekraaniga.

18 Nagu nähtub eelotsusetaotlusest, reklaamis J. F. Wullems meediamängijat „filmspeler“ väitega, et muu hulgas võimaldab see teleekraanil tasuta ja hõlpsalt vaadata audiovisuaalset materjali, mis on autoriõiguste omajate loata internetis kättesaadav.

19 Stichting Brein esitas 22. mail 2014 J. F. Wullemsile nõude lõpetada meediamängija müük. 2014. aasta 1. juulil esitas ta J. F. Wullemsi vastu hagi eelotsusetaotluse esitanud kohtule nõudega, et kohus annaks korralduse lõpetada meediamängija „filmspeler“ turustamine või nende hüperlinkide pakkumine, mis annavad kasutajatele ebaseadusliku juurdepääsu autoriõigusega kaitstud teostele.

20 Stichting Brein väidab eelotsusetaotluse esitanud kohtus, et meediamängijat „filmspeler“ müües tegeles J. F. Wullems „üldsusele edastamisega“ ja rikkus seeläbi autoriõiguse seaduse artikleid 1 ja 12 ning autoriõigusega kaasnevate õiguste seaduse artikleid 2, 6, 7a ja 8. Nende sätete tõlgendamisel tuleb silmas pidada direktiivi 2001/29 artiklit 3, mis on nende õigusnormidega Madalmaade õigusesse üle võetud. Eelotsusetaotluse esitanud kohus on sellega seoses seisukohal, et Euroopa Kohtu praktika ei võimalda kõhklematult vastata küsimusele, kas niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas on tegemist üldsusele edastamisega.

21 J. F. Wullems väidab eelotsusetaotluse esitanud kohtus, et selliste autoriõigusega kaitstud teoste voogedastuses levitamine, mis pärinevad ebaseaduslikust allikast, kuulub autoriõiguse seaduse artiklis 13a sätestatud erandi alla, mille tõlgendamisel tuleb lähtuda direktiivi 2001/29 artikli 5 lõikest 1 – sättest, mis võeti nimetatud artikliga 13a Madalmaade õigusse üle. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul ei ole Euroopa Kohus veel otsustanud sätestatud „seaduspärase kasutamise“ nõude tähenduse üle direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 1 punkti b mõttes.

22 Neil asjaoludel otsustas Rechtbank Midden-Nederland (Midden-Nederland’i kohus, Madalmaad) kohtuasjas menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas direktiivi 2001/29 artikli 3 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see, kui isik müüb toodet (meediamängija), millesse ta on installeerinud sellistele veebisaitidele suunavaid hüperlinke sisaldavad lisad (*add-ons*), millel on õiguste omajate loata üldsusele vahetult kättesaadavaks tehtud autoriõigusega kaitstud teosed, nagu filmid, seriaalid ja otsesaated, on „üldsusele edastamine“ viidatud sätte tähenduses?

2. Kas järgmised asjaolud:

— autoriõigusega kaitstud teoseid ei olnud varem internetis üldse avaldatud või olid need õiguste omajate loal kättesaadavad vaid abonentidele;

— sellistele veebisaitidele suunavaid hüperlinke sisaldavad lisad, millel on õiguste omajate loata üldsusele kättesaadavaks tehtud autoriõigusega kaitstavad teosed, on vabalt kättesaadavad ja kasutajad saavad neid ka ise meediamängijasse installeerida;

— veebisaite ja nendel (õiguste omajate loata) kättesaadavaks tehtud, autoriõigusega kaitstud teoseid on üldsusel võimalik kasutada ka ilma meediamängijata

mõjutavad esimesele küsimusele antavat vastust?

3. Kas direktiivi 2001/29 artiklit 5 tuleb tõlgendada nii, et see, kui lõppkasutaja ajutiselt reprodutseerib autoriõigusega kaitstud teost voogedastamisel kolmanda isiku veebisaidilt, millel pakutakse autoriõigusega kaitstud teost õiguste omaja(te) loata, ei ole „seaduspärane kasutamine“ viidatud artikli lõike 1 punkti b tähenduses?

4. Kui kolmandale küsimusele vastatakse eitavalt, siis kas see, kui lõppkasutaja ajutiselt reprodutseerib autoriõigusega kaitstud teost voogedastamisel kolmanda isiku veebisaidilt, millel pakutakse autoriõigusega kaitstud teost õiguste omaja(te) loata, ei läbi sellisel juhul „kolmeastmelist testi“ direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 5 tähenduses?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene ja teine eelotsuse küsimus

23 Esimese ja teise küsimusega, mida tuleb käsitleda koos, palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas mõistet „üldsusele edastamine“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 mõttes tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab niisuguse meediamängija müüki, nagu on põhikohtuasjas kõne all, millesse on eelnevalt installeeritud veebis kättesaadavad lisad, mis sisaldavad hüperlinke, mis suunavad veebisaitidele, mida üldsusel on võimalik vabalt külastada ja kus autoriõigusega kaitstud teosed on tehtud üldsusele kättesaadavaks ilma autoriõiguse omajate loata.

24 Direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 kohaselt on liikmesriigid kohustatud tagama, et autoritel on ainuõigus lubada või keelata oma teoste edastamist üldsusele kaabel- või kaablita sidevahendite kaudu, sealhulgas nende teoste sellisel viisil üldsusele kättesaadavaks tegemist, et isik pääseb neile ligi enda valitud kohas ja enda valitud ajal.

25 Selle sätte kohaselt on autoritel preventiivset laadi õigus, mis võimaldab neil teose üldsusele edastamise keelamiseks astuda oma teose võimalike kasutajate ja selle üldsusele edastamise vahele, mida need kasutajad võivad olla kavandanud (kohtuotsused, 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, punkt 30, ja 8.9.2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punkt 28 ning seal viidatud kohtupraktika).

26 Kuna direktiivi 2001/29 artikli 3 lõige 1 ei täpsusta mõistet „üldsusele edastamine“, tuleb selle sisu ja kohaldamisala määratleda kõnealuse direktiiviga taotletavate eesmärkide alusel ja arvestades konteksti, millesse tõlgendatav säte kuulub (kohtuotsus, 8.9.2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punkt 29 ning seal viidatud kohtupraktika).

27 Selle kohta tuleb meelde tuletada, et direktiivi 2001/29 põhjendustest 9 ja 10 ilmneb, et direktiivi põhieesmärk on kehtestada autoritele kõrgetasemeline kaitse, mis võimaldab neil saada nende teoste kasutamise eest nõuetekohast tasu, eelkõige üldsusele edastamise korral. Eeltoodust tuleneb, et mõistet „üldsusele edastamine“ tuleb käsitada laias tähenduses, mis on sõnaselgelt märgitud ka sama direktiivi põhjenduses 23 (kohtuotsused, 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, punkt 36, ja 8.9.2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punkt 30 ning seal viidatud kohtupraktika).

28 Euroopa Kohus on samuti rõhutanud, et mõiste „üldsusele edastamine“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 mõttes eeldab juhtumipõhist hindamist (kohtuotsus 8.9.2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punkt 33 ning seal viidatud kohtupraktika).

29 Direktiivi 2001/29 artikli 3 lõikest 1 tuleneb, et mõistes „üldsusele edastamine“ on seostatud kaks kumulatiivset elementi, nimelt teose „edastamise toiming“ ja teose edastamine „üldsusele“ (kohtuotsused 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, punkt 37, ja 8.9.2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punkt 32 ning seal viidatud kohtupraktika).

30 Hinnangu andmisel sellele, kas kasutaja toiming on üldsusele edastamine direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 mõttes, tuleb võtta arvesse paljusid täiendavaid kriteeriume, mis ei ole autonoomsed ja on üksteisest sõltuvad. Kuna need kriteeriumid võivad konkreetsetes olukordades esineda väga erineval määral, tuleb neid kohaldada nii eraldi kui ka suhestatuna teistesse kriteeriumidesse (vt selle kohta kohtuotsused, 15.3.2012, SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, punktid 78 ja 79; 15.3.2012, Phonographic Performance (Ireland), C-162/10, EU:C:2012:141, punkt 30, ning 8.9.2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punkt 34).

31 Nende kriteeriumide hulgas on Euroopa Kohus kõigepealt rõhutanud kasutaja rolli, mida ei saa tähelepanuta jätta. Nimelt teeb kasutaja edastamistoimingu, kui ta oma tegevuse tagajärgedest täielikult teadlikuna sekkub, et anda kliendile ligipääs kaitstud teosele ja seda iseäranis olukorras, kus sellise sekkumiseta ei oleks kliendil põhimõtteliselt võimalik edastatud teost jälgida (kohtuotsused 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, punkt 46, ja 8.9.2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punkt 35 ning seal viidatud kohtupraktika).

32 Seejärel on Euroopa Kohus täpsustanud, et mõiste „üldsus" viitab määratlemata suurusega potentsiaalsele sihtrühmale ning eeldab peale selle ka piisavalt suurt arvu isikuid (kohtuotsused, 7.3.2013, ITV Broadcasting jt, C-607/11, EU:C:2013:147, punkt 32; 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, punkt 41, ja 8.9.2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punkt 36 ning seal viidatud kohtupraktika).

33 Samuti tuletas Euroopa Kohus meelde, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale eeldab kaitstud teose edastamise „üldsusele edastamiseks" kvalifitseerimine, et see edastamine peab toimuma senikasutatust erineva tehnilise vahendi abil või olema suunatud „uuele üldsusele", see tähendab üldsusele, kellega autoriõiguse omajad oma teose algseks üldsusele edastamiseks luba andes ei arvestanud (kohtuotsused, 7.3.2013, ITV Broadcasting jt, C-607/11, EU:C:2013:147, punkt 26; 13.2.2014, Svensson jt, C-466/12, EU:C:2014:76, punkt 24, ning 8.9.2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punkt 37).

34 Viimaseks on Euroopa Kohus korduvalt rõhutanud, et asjaolu, et direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses üldsusele edastamine toimub tasu eest, ei ole tähtsusetu (vt eelkõige kohtuotsused, 4.10.2011, Football Association Premier League jt, C-403/08 ja C-429/08, EU:C:2011:631, punkt 204; 7.3.2013, ITV Broadcasting jt, C-607/11, EU:C:2013:147, punkt 42, ning 8.9.2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punkt 38).

35 Mis esiteks puudutab küsimust, kas niisugune meediamängija, nagu on kõne all põhikohtuasjas, kujutab endast „edastamist" direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 mõttes, siis olgu öeldud, et nagu tuleneb direktiivi 2001/29 põhjendusest 23, hõlmab artikli 3 lõikes 1 silmas peetud autoriõigus teose üldsusele edastamiseks teose igasugust edastamist või vahendamist kaabli või kaablita vahendite, kaasa arvatud ringhäälingu kaudu, üldsusele, kes ei viibi paigas, kus teost esitatakse.

36 Nagu lisaks nähtub direktiivi 2001/29 artikli 3 lõikest 1, piisab selleks, et tegemist oleks „edastamise toiminguga", muu hulgas teose üldsusele kättesaadavaks tegemisest niimoodi, et üldsuse hulka kuuluvatel isikutel on võimalus neile teostele juurde pääseda, kusjuures ei ole määrav, kas nad seda võimalust kasutavad või mitte (vt kohtuotsus, 13.2.2014, Svensson jt, C-466/12, EU:C:2014:76, punkt 19 ning seal viidatud kohtupraktika).

37 Euroopa Kohus on selle kohta juba otsustanud, et kui ühel veebisaidil pakutakse linke, millel klõpsates on võimalik vaadata teisel veebisaidil juurdepääsupiiranguteta avaldatud kaitstud teoseid, siis võimaldab see esimesena mainitud veebisaidi kasutajatele otsejuurdepääsu neile teostele (kohtuotsus, 13.2.2014, Svensson jt, C-466/12, EU:C:2014:76, punkt 18; vt selle kohta ka kohtumäärus, 21.10.2014, BestWater International, C-348/13, EU:C:2014:2315, punkt 15, ning kohtuotsus, 8.9.2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punkt 43).

38 Nii on see ka niisuguse meediamängija müügi puhul, nagu on kõne all põhikohtuasjas.

39 Direktiivi 2001/29 põhjendusest 27 tuleneb küll, et üksnes niisuguste füüsiliste abivahendite pakkumist, mis võimaldavad edastada või edastavad, ei käsitata selle direktiivi kohaldamisel edastamisena.

40 Euroopa Kohus on aga selle kohta seoses olukorraga, kus pakuti telereid kasutamiseks hotelli numbritubades, otsustanud, et kuigi „üksnes füüsiliste abivahendite pakkumine“ ei kujuta iseenesest edastamist direktiivi 2001/29 tähenduses, võib telerite selline paigutamine muuta audiovisuaalsed teosed avalikkusele tehniliselt ligipääsetavaks. Seetõttu on juhul, kui majutusettevõttes edastatakse televisioonisignaali niimoodi paigaldatud telerite kaudu selle majutusettevõtte numbritubadesse majutatud klientidele, tegemist üldsusele edastamisega, ilma et oleks vaja täpsustada, millist tehnikat signaali edastamiseks kasutatakse (kohtuotsus, 7.12.2006, SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, punkt 46).

41 Samuti tuleb asuda seisukohale, et käesoleval juhtumil ei saa olla tegemist „üksnes“ füüsiliste abivahendite pakkumisega eesmärgiga võimaldada edastamist või edastada. Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 53 ja 54 rõhutas, installeerib J. F. Wullems oma tegevuse tagajärgedest täiel määral teadlikuna tema turustatavasse meediamängijasse „filmspeler“ lisasid, mis võimaldavad meediamängija ostjatel konkreetselt voogedastuse veebisaitidel tutvuda kaitstud teostega ilma autoriõiguse omajate loata ning võimaldavad ostjatel kuvada need teosed oma teleekraanil (vt analoogia alusel kohtuotsus, 7.12.2006, SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, punkt 42). Kuivõrd see toiming võimaldab otse siduda veebisaidid, millel levitatakse teoseid, millega seotud õigusi on rikutud, meediamängija ostjatega, kellel oleks ilma meediamängijata keeruline kaitstud teostest osa saada, siis ei saa selliselt toimimist segi ajada üksnes füüsiliste abivahendite pakkumisega direktiivi 2001/29 põhjenduse 27 tähenduses. Selle kohta ilmneb Euroopa Kohtule esitatud seisukohtadest, et põhikohtuasjas kõne all olevad voogedastuse veebisaidid ei ole üldsuse jaoks lihtsalt leitavad ja suur osa neist muutub sageli.

42 Eeltoodu alusel tuleb asuda seisukohale, et niisuguse meediamängija müük, nagu on kõne all põhikohtuasjas, võimaldab sellesse installeeritud lisade abil ja struktureeritud menüüde vahendusel ligipääsu lisades sisalduvatele hüperlinkidele, mis pakuvad meediamängija kasutajatele, kui viimased lingi puldi abiga meediamängijas aktiveerivad, ilma autoriõiguse omajate loata otseligipääsu kaitstud teostele ja seda tuleb pidada edastamiseks direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses.

43 Teiseks eeldab hõlmatus mõistega „üldsusele edastamine“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses, et kaitstud teoseid tõepoolest edastatakse üldsusele (kohtuotsus, 7.3.2013, ITV Broadcasting jt, C-607/11, EU:C:2013:147, punkt 31).

44 Euroopa Kohus on selle kohta esiteks täpsustanud, et mõistel „üldsus“ on teatav alammäär, mis välistab selle mõiste alt liiga väikese või tähtsusetu suurusega isikute hulga. Teiseks tuleb kõnealuse isikute hulga suuruse kindlaksmääramisel võtta arvesse teoste kättesaadavaks tegemise kogumõju potentsiaalsetele adressaatidele. Seega on asjakohane mitte ainult küsimus, mitmele isikule on sama teos üheaegselt kättesaadav, vaid ka küsimus, mitmele neist on see teos üksteise järel kättesaadav (vt selle kohta kohtuotsused, 15.3.2012, Phonographic Performance (Ireland), C-162/10, EU:C:2012:141, punkt 35; 27.2.2014, OSA, C-351/12, EU:C:2014:110, punkt 28, ja 31.5.2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, punkt 43 ning seal viidatud kohtupraktika).

45 Kõnesoleval juhtumil olgu öeldud, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul on meediamängija „filmspeler“ ostnud arvestatav hulk inimesi. Ka on põhikohtuasjas kõne all olev edastamine suunatud kõigile potentsiaalsetele ostjatele, kel on olemas internetiühendus. Neil isikutel on võimalik kaitstud teostega tutvuda üheaegselt veebis kõnesolevate teoste voogedastuse käigus. Seega on edastamine suunatud määramata hulgale potentsiaalsetele adressaatidele ja puudutab suurt hulka inimesi (vt analoogia alusel kohtuotsus, 7.3.2013, ITV Broadcasting jt, C-607/11, EU:C:2013:147 punktid 35 ja 36).

46 Sellest järeldub, et põhikohtuasjas kõne all oleva edastamisega tõepoolest edastatakse kaitstud teoseid „üldsusele“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 mõttes.

47 Mis lisaks puudutab küsimust, kas teoseid edastati „uuele“ üldsusele käesoleva kohtuotsuse punktis 33 viidatud kohtupraktika mõttes, siis olgu öeldud, et Euroopa Kohus otsustas nii oma 13. veebruari 2014. aasta otsuses Svensson jt (C-466/12, EU:C:2014:76, punktid 24 ja 31) kui ka 21. oktoobri 2014. aasta määruses BestWater International, C-348/13, EU:C:2014:2315), et uus üldsus on üldsus, kellega autoriõiguse omajad algseks üldsusele edastamiseks luba andes ei arvestanud. Euroopa Kohus toonitas 8. septembri 2016. aasta kohtuotsuses GS Media (C-160/15, EU:C:2016:644, punkt 43), et need lahendid kinnitavad, kuivõrd oluline on veebisaidil vabalt kättesaadavaks tehtud kaitstud teoste autoriõiguse omaja luba direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 seisukohast – viimati nimetatud sättes ongi just ette nähtud, et teose iga üldsusele edastamine peab toimuma autoriõiguse omaja loal.

48 Nimelt tuleneb eelmises punktis nimetatud kohtuotsustest, et veebisaidile niisuguse hüperlingi panekut, mis suunab kaitstud teosele, mis on teisel veebisaidil teose autoriõiguse omajate loal vabalt kättesaadavaks tehtud, ei saa kvalifitseerida „üldsusele edastamiseks“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses. Selle kohta märkis Euroopa Kohus, et niipea ja nii kaua, kui see teos on vabalt kättesaadav veebisaidil, millele hüperlink ligi pääseda võimaldab, tuleb asuda seisukohale, et kui selle teose autoriõiguse omajad on andnud selliseks edastamiseks loa, on nad arvestanud kõigi internetikasutajate kui üldsusega, mistõttu ei ole kõnealune edastamine suunatud uuele üldsusele. Neist kohtuotsustest ei saa siiski teha sama järeldust, kui niisugune luba puudub (vt selle kohta kohtuotsus, 8.9.2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punktid 42 ja 43).

49 Euroopa Kohus otsustas esmalt, et kui on kindlaks tehtud, et kaitstud teosele otseligipääsu pakkuv isik teadis või pidi teadma, et hüperlink, mille ta üles pani, annab ligipääsu Internetis ebaseaduslikult avaldatud teosele, siis tuleb asuda seisukohale, et selle lingi loomine on „üldsusele edastamine“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses. Seejärel lisas Euroopa Kohus, et sama kehtib ka juhul, kui hüperlink võimaldab hüperlinki sisaldava veebisaidi kasutajail mööda hiilida kaitstud teost sisaldaval veebisaidil võetud piiravatest meetmetest, mille eesmärk on piirata üldsuse juurdepääsu nii, et see on ainult registreerunud kasutajatel, ja lingi ülespanek kujutaks endast seega tahtlikku sekkumist, ilma milleta need kasutajad levitatavaid teoseid kasutada ei saaks. Viimaseks märkis Euroopa Kohus, et kui hüperlinke pannakse üles tulu teenimise eesmärgil, võib eeldada, et linkide ülespanija on teinud vajaliku kontrolli, tagamaks, et asjakohane teos ei ole ebaseaduslikult avaldatud veebisaidil, millele need hüperlingid viivad, mille põhjal võib omakorda eeldada, et ülespanek on toimunud täies teadmises kõnealuse teose kaitstusest ja sellest, et tõenäoliselt puudub autoriõiguse omaja luba teost internetis avaldada. Sellistel asjaoludel ja kui seda ümberlükatavat eeldust ümber ei lükata, on internetis ebaseadustikult avaldatud teosele viiva hüperlingi ülespanek „üldsusele edastamine“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 tähenduses (vt kohtuotsus, 8.9.2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, punktid 49–51).

50 Kõnesoleval juhtumil on selge, et meediamängija „filmspeler“ loomisel oldi täielikult teadlik asjaolust, et meediamängijasse eelnevalt installeeritud lisades sisalduvad hüperlingid annavad ligipääsu internetis õigusvastaselt avaldatud teostele. Nagu sai meelde tuletatud käesoleva kohtuotsuse punktis 18, nimetatakse kõnealuse meediamängija reklaamis konkreetselt ära, et muu hulgas võimaldab see teleekraanil tasuta ja hõlpsalt vaadata audiovisuaalset materjali, mis on autoriõiguste omajate loata internetis kättesaadav.

51 Lisaks ei ole võimalik eitada, et kõnealust meediamängijat pakutakse eesmärgiga sellelt tulu teenida, kuivõrd meediamängija eest makstavat hinda tasutakse muu hulgas selle eest, et saada ligipääs autoriõiguse omajate loata voogedastuse veebisaidil kättesaavaks tehtud teostele. Nagu Portugali valitsus rõhutas, köidab niisugune meediamängija potentsiaalseid ostjaid just tõigaga, et sinna on eelnevalt installeeritud lisad, mis võimaldavad kasutajatel saada ligipääsu saitidele, millel on autoriõigusega kaitstud filmid autoriõiguse omajate loata kättesaadavaks tehtud.

52 Seega tuleb asuda seisukohale, et niisuguse meediamängija müük kujutab endast „üldsusele edastamist“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 mõttes.

53 Kõiki eelnevalt esitatud kaalutlusi arvesse võttes tuleb esimesele ja teisele eelotsuse küsimusele vastata, et mõistet „üldsusele edastamine“ direktiivi 2001/29 artikli 3 lõike 1 mõttes tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab niisuguse meediamängija müüki, nagu on põhikohtuasjas kõne all, millesse on eelnevalt installeeritud veebis kättesaadavad lisad, mis sisaldavad hüperlinke, mis suunavad veebisaitidele, mida üldsusel on võimalik vabalt külastada ja kus autoriõigusega kaitstud teosed on tehtud üldsusele kättesaadavaks ilma autoriõiguse omajate loata.

Kolmas ja neljas eelotsuse küsimus

Vastuvõetavus

54 Komisjon väitis oma seisukohtades, et kolmas ja neljas eelotsuse küsimus on hüpoteetilised, sest need käsitlevad autoriõigusega kaitstud teose voogedastamist, mitte meediamängija müüki.

55 Selle kohta tuleb meelde tuletada, et vastavalt järjepidevale kohtupraktikale on ELTL artiklis 267 ette nähtud Euroopa Kohtu ja liikmesriikide kohtute koostöö raames üksnes asja menetleval ja selle lahendamise eest vastutaval siseriiklikul kohtul õigus kohtuasja eripära arvesse võttes hinnata nii eelotsuse vajalikkust asjas otsuse langetamiseks kui ka Euroopa Kohtule esitatavate küsimuste asjakohasust. Kui küsimused on esitatud liidu õiguse tõlgendamise kohta, peab Euroopa Kohus järelikult üldjuhul neile vastama (vt eelkõige kohtuotsus, 22.9.2016, Microsoft Mobile Sales International jt, C-110/15, EU:C:2016:717, punkt 18 ning seal viidatud kohtupraktika).

56 Liikmesriigi kohtu esitatud eelotsusetaotluse läbivaatamisest saab Euroopa Kohus keelduda vaid siis, kui on ilmselge, et taotletud liidu õiguse tõlgendusel ei ole mingit seost põhikohtuasja asjaolude või esemega, kui kõnealune probleem on hüpoteetiline või kui Euroopa Kohtule ei ole teada talle esitatud küsimustele tarviliku vastuse andmiseks vajalikud faktilised ja õiguslikud asjaolud (vt eelkõige kohtuotsus, 22.9.2016, Microsoft Mobile Sales International jt, C-110/15, EU:C:2016:717, punkt 19 ning viidatud kohtupraktika).

57 Käesoleval juhul aga ei ole olukord selline. Nimelt on tõendatud kolmanda ja neljanda küsimuse seos põhikohtuasjas valitseva olukorraga – eelotsusetaotluse esitanud kohus täpsustas vastusena Euroopa Kohtu poolt kodukorra artikli 101 alusel küsitud selgitustele, et ta vajab neile küsimustele antavat vastust, et langetada otsus põhikohtuasja hageja nõuete üle; viimane nõudis muu hulgas, et eelotsusetaotluse esitanud kohus otsustaks, et autoriõigusega kaitstud teoste voogedastuses vaatamine õigusvastasest allikast ei ole „seaduspärane kasutamine“ direktiivi 2001/29 artikli 5 tähenduses.

58 Seega on kõnesolevad eelotsuse küsimused vastuvõetavad.

Sisulised küsimused

59 Kolmanda ja neljanda küsimusega, mida tuleb käsitleda koos, palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas direktiivi 2001/29 artikli 5 lõigetes 1 ja 5 sätestatut tuleb tõlgendada nii, et ajutise reprodutseerimise toimingud autoriõiguse omaja loata kolmanda isiku veebisaidil pakutava ja autoriõigusega kaitstud teose voogedastuses niisugusel meediamängijal, nagu on kõne all põhikohtuasjas, vastavad nimetatud sätetes ette nähtud tingimustele.

60 Direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 1 kohaselt on reprodutseerimise toiming direktiivi artiklis 2 ette nähtud reprodutseerimisõiguse kohaldamisalast välistatud vaid siis, kui see vastab viiele tingimusele, see tähendab, kui:

— see toiming on ajutine;

— see on mõeldud siirdamiseks või toimub juhuslikult;

— see on tehnilise protsessi lahutamatu ja oluline osa;

— selle toimingu ainus eesmärk on teha võimalikuks teose või muu kaitstava objekti edastamine vahendaja võrgu kaudu kolmandatele isikutele, ja

— nimetatud toimingul puudub iseseisev majanduslik tähtsus.

61 Kõigepealt tuleb meelde tuletada, et need tingimused on kumuleeruvad, mis tähendab, et kui üks neist on täitmata, ei ole reprodutseerimise toiming direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 1 alusel välistatud selle direktiivi artiklis 2 ette nähtud reprodutseerimisõiguse kohaldamisalast (kohtuotsus, 16.7.2009, Infopaq International, C-5/08, EU:C:2009:465, punkt 55, ja kohtumäärus 17.1.2012, Infopaq International, C-302/10, EU:C:2012:16, punkt 26).

62 Lisaks tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et neid tingimusi tuleb tõlgendada kitsalt, sest kõnesoleva direktiivi artikli 5 lõige 1 kujutab endast erandit direktiiviga kehtestatud üldnormist, milles on nõutud, et kaitstud teose mis tahes reprodutseerimiseks peab olema autoriõiguse omaja luba (kohtuotsused 16.7.2009, Infopaq International, C-5/08, EU:C:2009:465, punktid 56 ja 57; 4.10.2011, Football Association Premier League jt, C-403/08 ning C-429/08, EU:C:2011:631, punkt 162; kohtumäärus, 17.1.2012, Infopaq International, C-302/10, EU:C:2012:16, punkt 27, ning kohtuotsus, 5.6.2014, Public Relations Consultants Association, C-360/13, EU:C:2014:1195, punkt 23).

63 See on nii veelgi enam seetõttu, et selle erandi tõlgendamisel tuleb arvesse võtta direktiivi 2001/29 artikli 5 lõiget 5, mille kohaselt erandit kohaldatakse üksnes teatavatel erijuhtudel, mis ei ole vastuolus teose või muu kaitstud objekti tavapärase kasutusega ega mõjuta põhjendamatult õiguste omaja õiguspäraseid huve (kohtuotsus, 16.7.2009, Infopaq International, C-5/08, EU:C:2009:465, punkt 58).

64 Mis puudutab tingimust, mille kohaselt kõnealuse protsessi ainus eesmärk on võimaldada kolmandate isikute vahelist veebis edastamist vahendaja kaudu või teose või kaitstud objekti seaduspärast kasutamist, siis märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et põhikohtuasjas kõne all olevate reprodutseerimistoimingute eesmärk ei ole niisuguse edastamise võimaldamine. Seega tuleb analüüsida, kas toimingute ainus eesmärk on võimaldada teose või kaitstud objekti seaduspärast kasutamist.

65 Selle kohta tuleneb direktiivi 2001/29 põhjendusest 33, et kasutamine on õiguspärane, kui selleks on andnud loa asjasse puutuva õiguse omaja või kui kohaldatavad õigusnormid seda ei piira (vt ka kohtuotsus, 4.10.2011, Football Association Premier League jt, C-403/08 ja C-429/08, EU:C:2011:631, punkt 168, ning kohtumäärus, 17.1.2012, Infopaq International, C-302/10, EU:C:2012:16, punkt 42).

66 Kuna põhikohtuasjas ei ole autoriõiguse omajad andnud luba kõnesolevate teoste kasutamiseks, tuleb hinnata, kas vaatlusaluste toimingute eesmärk on teha võimalikuks teoste kasutamine, mida ei ole piiratud kohaldatavate õigusnormidega, kusjuures nagu käesoleva kohtuotsuse punktis 63 on meelde tuletatud, tuleb niisuguse hinnangu andmisel tingimata arvesse võtta asjaolu, et direktiivi 2001/29 artiklis 5 ette nähtud erand on kohaldatav üksnes teatavail erijuhtudel, mis ei ole vastuolus teose tavapärase kasutusega ega kahjusta autoriõiguse omajate õiguspäraseid huve põhjendamatult.

67 Euroopa Kohus sedastas 4. oktoobri 2011. aasta otsuses Football Association Premier League jt (C-403/08 ja C-429/08, EU:C:2011:631, punktid 170–172), et selles kohtuasjas kõne all olnud hetkelised reprodutseerimistoimingud, mis võimaldasid satelliitvastuvõtja ja teleekraani nõuetekohast toimimist, muutsid televaatajate seisukohast võimalikuks kaitstud teoseid sisaldavate saadete ülekande. Euroopa Kohus asus selles küsimuses seisukohale, et saadete pelk vastuvõtmine ise, see tähendab nende vastuvõtmine ja kuvamine eraringis ei ole kohaldatavate õigusnormidega piiratud toiming ning et niisugust vastuvõtmist tuleb teisest liikmesriigist pärinevate saadete korral pidada seaduspäraseks, kui see toimub välismaise vastuvõtuseadme abil. Euroopa Kohus järeldas, et kõnealuse reprodutseerimise ainus eesmärk oli teha võimalikuks teoste „seaduspärane kasutamine“ direktiivi 2001/29 artikli 5 lõike 1 punkti b tähenduses.

68 Samuti tuvastas Euroopa Kohus 17. jaanuari 2012. aasta määruses Infopaq International (C-302/10, EU:C:2012:16, punktid 44 ja 45), et ehkki meediaväljaannetes avaldatud artiklite autoriõiguse omajad ei olnud neist artiklitest kokkuvõtete kirjutamiseks luba andnud, ei piira sellist tegevust kohaldatavad õigusnormid, mistõttu seda ei saanud käsitada õigusvastasena.

69 Niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas ja arvestades iseäranis meediamängija reklaami sisu, mida on meelde tuletatud käesoleva kohtuotsuse punktis 18, ning käesoleva kohtuotsuse punktis 51 nimetatud asjaolu, et niisugune meediamängija köidab potentsiaalseid ostjaid just tõigaga, et sinna on eelnevalt installeeritud vaidlusalused lisad, tuleb asuda seisukohale, et sellise meediamängija ostja kasutab üldjuhul tahtlikult ja asjaoludest teadlikuna teoseid, mis on kaitstud ning mida tasuta ja ilma loata pakutakse.

70 Samuti tuleb tõdeda, et ajutise reprodutseerimise toimingud autoriõiguse omaja loata kolmanda isiku veebisaidil pakutava ja autoriõigusega kaitstud teose voogedastuses niisugusel meediamängijal, nagu on kõne all põhikohtuasjas, on reeglina loomuldasa vastuolus teoste tavapärase kasutusega ja kahjustavad autoriõiguse omajate õiguspäraseid huve põhjendamatult, sest nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 78 ja 79 ütles, vähendab see harilikult ka kaitstud teostega seotud seaduslike tehingute arvu, põhjustades seeläbi põhjendamatult kahju autoriõiguse omajatele (vt selle kohta kohtuotsus, 10.4.2014, ACI Adam jt, C-435/12, EU:C:2014:254, punkt 39).

71 Sellest järeldub, et need toimingud ei vasta direktiivi 2001/29 artikli 5 lõigetes 1 ja 5 ette nähtud tingimustele.

72 Kõiki eespool esitatud kaalutlusi arvesse võttes tuleb kolmandale ja neljandale küsimusele vastata, et direktiivi 2001/29 artikli 5 lõigetes 1 ja 5 sätestatut tuleb tõlgendada nii, et ajutise reprodutseerimise toimingud autoriõiguse omaja loata kolmanda isiku veebisaidil pakutava ja autoriõigusega kaitstud teose voogedastuses niisugusel meediamängijal, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ei vasta nimetatud sätetes ette nähtud tingimustele.

Kohtukulud

73 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

1. **Mõistet „üldsusele edastamine“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 3 lõike 1 mõttes tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab niisuguse meediamängija müüki, nagu on põhikohtuasjas kõne all, millesse on eelnevalt installeeritud**

veebis kättesaadavad lisad, mis sisaldavad hüperlinke, mis suunavad veebisaitidele, mida üldsusel on võimalik vabalt külastada ja kus autoriõigusega kaitstud teosed on tehtud üldsusele kättesaadavaks ilma autoriõiguse omajate loata.

2. **Direktiivi 2001/29 artikli 5 lõigetes 1 ja 5 sätestatut tuleb tõlgendada nii, et ajutise reprodutseerimise toimingud autoriõiguse omaja loata kolmanda isiku veebisaidil pakutava ja autoriõigusega kaitstud teose voogedastuses niisugusel meediamängijal, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ei vasta nimetatud sätetes ette nähtud tingimustele.**

Allkirjad